

Arrest

nr. 105 653 van 24 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2012 heeft ingediend om (de schorsing van de tenuitvoerlegging en) de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 4 december 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Hanife CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De thans bestreden beslissing luidt als volgt :

“WEIGERING TOT IN OVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten J.H.

geboren te I. , op (in) [...]

en van nationaliteit te zijn : Afghanistan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 21.11.2012 (2)

Overwegende dat betrokkene op 09.05.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 31.05.2012 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 28.09.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 21.11.2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een zijn taskara dd. 09.07.2012 voorlegt om zijn Afghaanse afkomst en nationaliteit te bewijzen. Overwegende dat een document enkel bewijskracht heeft als het ondersteund wordt door geloofwaardige, plausibele en coherente verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij zijn eerste asielaanvraag kan wijzigen. Overwegende dat betrokkene een verklaring van het districtshuis voorlegt. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een foto van zichzelf in het kapsalon in een bazar van I. voorlegt waar hij werkte. Overwegende dat de betrokkene een foto naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap. Overwegende dat betrokkene een enveloppe voorlegt. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.
De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft geen administratief dossier ingediend. Overeenkomstig artikel 39/59, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden de door verzoeker vermelde feiten derhalve als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Een enig middel is afgeleid uit de schending de zorgvuldigheidsplicht, de algemene motiveringsverplichting, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het middel wordt uiteengezet als volgt :

“Eerste en enige middel:

Schending van de zorgvuldigheidsplicht en schending van de algemene motiveringsverplichting, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en schending van het artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied.

De Dienst Vreemdelingenzaken deelt in zijn beslissing mee dat verzoeker “zijn taskara dd 09.07.2012 voorlegt om zijn Afghaanse afkomst en nationaliteit bewijzen. Overwegende dat betrokkene een verklaring van het districtshuis voorlegt. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een fotovan zichzelf in het kapsalon in het bazar van Isarak voorlegt waar hij werkte. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen...”

De Dienst Vreemdelingenzaken houdt in haar beslissing totaal geen rekening met objectieve elementen en algemeen gekende feiten en schendt hierdoor de zorgvuldigheidsplicht die op haar rust.

Het bestuurlijke zorgvuldigheidsbeginsel stelt immers: “Het bestuur dient zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden. De beslissing dient te stoelen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

Bij de tweede asielaanvraag heeft verzoeker een taskara, een brief van het districtshuis en een foto van hem zelf in het kapsalon waar hij werkte in Isarak.

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd afgesloten door een beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 28.09.2012 door weigering van de vluchtelingenstatus als weigering van de subsidiäre beschermingsstatus.

Verzoeker heeft daarna een enveloppe ontvangen met de volgende documenten: taskara, een brief van het districtshuis en een foto van hem zelf in het kapsalon waar hij werkte in Isarak.

Met zijn taskara en de verklaring van het districtshuis wilt verzoeker bewijzen dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft en dat hij afkomstig is van het dorp Langar Khel in het district Hisarak gelegen in de provincie Nangarhar. Hij was niet in de mogelijkheid om deze documenten neer te leggen bij zijn eerste asielaanvraag.

Doordat de Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn beslissing aanhaalde dat verzoeker geen enkele document voorlegde van het feit dat hij in een kapsalon werkte, kon verzoeker enkel een foto bekomen van hem zelf in de kapsalon waar hij werkte gelegen in de Bazaar van Isarak.

Gezien hij geen schriftelijke arbeidsovereenkomst had met zijn werkgever, kan hij hieromtrent geen enkele schriftelijke document voorleggen en heeft enkel één foto kunnen bekomen van Afghanistan.

De beslissing werd genomen op grond van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt het volgende:

De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4.) De nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat:

De nieuwe gegevens hebben betrekking op nieuwe feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Verzoeker brengt documenten naar voor die nog niet waren neergelegd bij zijn eerste asielaanvraag en waarbij verzoeker niet de mogelijkheid had om deze neer te leggen. Ze zijn dus nieuw.

Ze hebben betrekking op situaties waarvan verzoeker kennis had na de laatste fase van zijn procedure.

Hij heeft daarmee dan ook zijn verklaringen geloofwaardig en minstens aannemelijk gemaakt, zodat tegenpartij hoogstens nog van een minimale twijfel omtrent verzoekers asielrelaas kan gewagen. In dat geval had die twijfel in het voordeel van verzoeker aangewend dienen te worden.

4De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.2. Aangaande de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen merkt de Raad op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen kunnen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending van de formele motiveringsplicht is dan ook niet aangetoond. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de

uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.3. Onderzoek van de materiële motiveringsplicht vergt in casu een onderzoek van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”.

Uit artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat de gegevens die worden aangevoerd in een meervoudig asielerzoek:

- nieuw moeten zijn, dus niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de eerdere procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021);
- relevant moeten zijn, dus ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wat toelaat dat verweerder een prima facie onderzoek van de waarde van een aangebracht stuk doorvoert.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris/minister beperkt zich in het raam van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet.

In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris/minister zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Verzoeker verwijst naar de drie door hem bijgebrachte stukken en stelt dat ze nog niet waren neergelegd naar aanleiding van de eerste asielaanvraag, nu hij daar toen niet de mogelijkheid toe had. Ze zijn dus nieuw, zo stelt hij. Ze hebben betrekking op situaties waarvan verzoeker kennis had na de laatste fase van zijn procedure.

Het begrip ‘nieuwe gegevens’ heeft echter niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610; RvS1 oktober 2009, nr. 196.606). Daarbij moet worden vastgesteld dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “ernstige aanwijzingen” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen

van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een “ernstige aanwijzing” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. Uit stukken die geen bewijswaarde hebben, kunnen alleszins geen dergelijke aanwijzingen afgeleid worden. De mogelijkheid tot het prima facie beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet voorts worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

3.5. In de bestreden beslissing worden de elementen die verzoeker heeft voorgelegd naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag stuk voor stuk beoordeeld.

3.6. Verzoeker doet gelden dat hij met zijn taskara en de verklaring van het districtshuis wil bewijzen dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft en dat hij afkomstig is van het dorp Langar Khel in het district Hisarak gelegen in de provincie Nangarhar.

3.7. Verzoekers eerste asielaanvraag resulteerde, zoals dat reeds in de bestreden beslissing werd gesteld, in een arrest nr. 88 165 van 28 september 2012 waarbij hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd, omdat aan verzoekers beweerde herkomst, gezien de aard van zijn verklaringen, geen geloof kon worden gehecht.

3.8. Met de loutere verklaring dat hij met zijn taskara en de brief van het districtshuis zijn afkomst wilde bewijzen en hij niet in de mogelijkheid was ze eerder neer te leggen, toont verzoeker geenszins aan dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de gegevens van het dossier zou hebben geoordeeld dat dat een document enkel bewijskracht heeft als het ondersteund wordt door geloofwaardige, plausibele en coherente verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is, waarna, voor wat betreft de verklaring van het districtshuis nog wordt toegevoegd dat het gaat om een gesolliciteerd stuk.

3.9. Verzoeker stelt, met betrekking tot de foto van hemzelf in het kapsalon waar hij werkte in de bazaar van I., dat hij over zijn tewerkstelling aldaar geen enkel schriftelijk document kan neerleggen doch enkel een foto, om tegemoet te komen aan de verzuchtingen in het voormelde arrest. Met deze argumentatie gaat verzoeker volledig voorbij aan de beoordeling in de bestreden beslissing, waarin met name wordt gesteld dat foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap, zodat deze onverminderd overeind blijft.

3.10. Samenvattend moet dan ook worden gesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat de verwerende partij in strijd met de stukken van het dossier of op kennelijk onredelijke wijze zou hebben geoordeeld dat *“dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980”*. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS